

Вилетіли з хати доньки та сини... - Джерело

Написав Світлана Касянчик
Четвер, 09 січня 2014, 17:56

Вилетіли з хати доньки та сини.
В парах в'ють гніздечка власні помаленьку.
Та ніяк не звикну я до тишини.
Прабабусі кажуть: «Звикнеш потихеньку».

Ось заплющу очі: Бачу малюків.
Бігають, стрибають по усіх кімнатах.
Затуляю вуха: чую сміх і спів.
А отямлюсь: тиха, спорожніла хата.

Якби повернути той прекрасний час,
Я б ним дорожила більше всіх достатків.
Кожен ранок, любі, цілувала б вас,
Кожну ніч шептала б: «Дорогі малятка.»

На сумління тисне каменем вина.
В пам'яті кружляють, мов ворони, фрази:
«Діти, дайте спокій!» «Що за дивина?!»
«Може зробиш сам, не скиглячи й відразу?!»

На стіні годинник стогне: "Чик. Чик. Чик..."
Обріза секунди вперто від години.
Тут був черевичок, потім – черевик.
В нас росла сімейка, а тепер – родина.

Вилетіли з хати доньки та сини.
Власні в'ють гніздечка дружно, галасливо.
Вам колись звикати теж до тишини.
Тож цінуйте часом і живіть щасливо.